

[Justitsministeren]

de enkelte politikredse, og det er muligt, at denne gennemgang vil vise behov for, at der foretages enkelte justeringer i de gældende beredskabsplaner.

Specielt vedrørende forholdene i Københavns lufthavn kan jeg oplyse, at spørgsmålet om sikkerhedsforanstaltningerne er taget op til hurtig overvejelse bl.a. i samarbejde med politiet, og der er allerede gennemført visse yderligere sikkerhedsforanstaltninger.

Spm. nr. S 1486

Til *socialministeren* (26/7 85) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren præcist oplyse, hvad det er for dele af parternes procedure for højesteret, der gør det muligt at udlede af dommen, at et tilbagebetalingskrav efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 1-3, kan gøres gældende mod begge ægtefæller, såfremt de begge af socialforvaltningen er gjort bekendt med tilbagebetalingskravet?«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses i forlængelse af svaret af 24. juli 1985 på spørgsmål nr. S 1442.

I højesterets dom af 16. april 1985 bekræftes vestre landsrets dom af 12. august 1983: Der er ikke hjemmel i bistandsloven til at gøre tilbagebetalingskravet mod den ene ægtefælle gældende over for den anden ægtefælle. Klart nok.

Ikke desto mindre anfører ministeren i svaret, at: »Kammeradvokaten erklærede sig enig med socialministeriet i, at det på baggrund af parternes procedure for højesteret kan udledes af dommen, at et tilbagebetalingskrav efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 1-3, alene kan gøres gældende mod begge ægtefæller, såfremt de begge af socialforvaltningen er blevet gjort bekendt med tilbagebetalingskravet ved hjælpens udbetaling, jfr. bistandslovens § 26, stk. 2.«

I svaret ønskes en præcis angivelse af, hvad det er for dele af parternes procedure, der her refereres til.

Svar (6/8 85):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1442, skal tilkendegivelsen i SM nr.

0-25-85 alene tages som udtryk for, hvad socialministeriet – efter drøftelse med kammeradvokaten – har ment at kunne udlede af højesterets dom.

Jeg har taget spørgsmålet om tilbagetrækning af Social Meddelelse nr. 0-25-85 op til fornyet overvejelse og skal senere gøre spørgeren bekendt med resultatet af mine overvejelser.

Spm. nr. S 1487

Til *socialministeren* (26/7 85) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren oplyse, om det er normal praksis, at der lægges en ministeriel fortolkning af parternes procedure til grund for orienteringen af landets bistandskontorer om konsekvenserne af diverse domme?«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses i forlængelse af svaret af 24. juli 1985 på spørgsmål nr. S 1442.

I højesterets dom af 16. april 1985 bekræftes vestre landsrets dom af 12. august 1983: der er ikke hjemmel i bistandsloven til at gøre tilbagebetalingskravet mod den ene ægtefælle gældende over for den anden ægtefælle. Klart nok.

Ikke desto mindre anfører ministeren i svaret, at: »Kammeradvokaten erklærede sig enig med socialministeriet i, at det på baggrund af parternes procedure for højesteret kan udledes af dommen, at et tilbagebetalingskrav efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 1-3, alene kan gøres gældende mod begge ægtefæller, såfremt de begge af socialforvaltningen er blevet gjort bekendt med tilbagebetalingskravet ved hjælpens udbetaling, jfr. bistandslovens § 26, stk. 2.«

Med andre ord: når dommen ikke passer ministeren, lader hun sin advokat fortolke både sin egen og modpartens procedure. Derefter orienteres landets bistandskontorer om resultatet af den fortolkning, ministerens egen advokat er nået frem til. En rimelig og anstændig fremgangsmåde ville naturligvis have bestået i, at ministeren orienterede landets bistandskontorer om dommen. Helt enkelt.

Svar (6/8 85):